

Underbilag til Bilag II.**Krigsministeriet.**

København, den 1. Februar 1928.

I Anledning af det ærede Udvalgs Skrivelse af 25. Januar 1928 skal Krigsministeriet efter i Sagen at have indhentet Erklæring fra Hærens Lægekorps udtale følgende:

Under Fredsforhold omfatter Belægningen paa et militært Sygehus næsten udelukkende unge Mænd i 20—22 Aars Alderen. Medens denne Aldersklasse i den almindelige Lægevirkosomhed kun giver et ringe Kontingent til en Læges Patienter, samles saadanne paa de militære Sygehuse, fordi dels selve Tjenesten, dels Kaserneringen med det dermed forbundne intime Samliv giver Anledning til særlige sygelige Tilstande og til særligt Forløb af Sygdomme.

Som „Soldatersygdom“ skal nævnes forskellige Former for Benlidelser, som meget sjældent ses i det civile Liv: Benhindebetændelser i Foden, Brud af Mellemfodsben uden egentlig Læsion, Benhindebetændelser paa Skinneben, ofte af alvorligere Art, Seneskedebetændelser i Fodens og Underbenets Sener, særlige Lidelser i Knæled.

Af Sygdomme i Brystkassen er det navnlig Hjertesygdommene, som de militære Læger maa have deres Opmærksomhed henvendt paa. Den Omstændighed, at ca. 20 pCt. af samtlige Kassationer under Indkaldelsen foraarsages af af Hjertesygdom, turde vise Betydningen af Kendskab til disse Sygdomme, der ofte viser sig under særlige Former.

De saakaldte Forkølelssygdomme har en stor Udbredelse mellem Soldater, og medens disse Forkølelssygdomme som Regel er af underordnet Betydning hos unge Mennesker og sjældent giver Anledning til Sygehusindlæggelse, optræder de hos Soldater ofte ret ondartet, antagelig paa Grund af Bakteriernes større Virulens (forøget Indvirkningsgrad paa Organismen) under Kaserneforhold. Hyppigt optræder Komplikationer fra Lungernes Side, og i det hele er Sygdomsbilledet et andet end det, man som Regel ser paa de civile Sygehuse.

Medens Epidemier af de almindelige epidemiske Sygdomme er blevet forholdsvis sjældne hos Soldaterne — som i den civile Befolkning —, er der dog en Sygdom, som af og til optræder, nemlig den epidemiske Hjerne-Rygmarvsbetændelse („Meningitis“). At være fortrolig med denne Sygdoms Symptomer og med dens Epidemilogi maa fordres af de militære Sygehuslæger.

Hos Rekrutter optræder undertiden en særlig Form af Sindssygdom — man har givet den Navn: „Rekrutpsykose“.

Af de unge Rekrutter indlægges ikke faa af Afdelingslægen til Observation. Rekrutten har ikke kunnet taale Tjenesten. Hvis Sygehusets Læger ikke er kendte med de Krav, den militære Tjeneste stiller, har de ikke sjældent Vanskelighed ved at træffe den rette Afgørelse. Der kan her ogsaa blive Spørgsmaal om Konstatering af Simulation, selv om dette nu ses meget sjældent i Sammenligning med tidligere Tider.

Det skal endelig bemærkes, at det er af stor Betydning, at der til de militære Sygehuslæger med Specialuddannelse — og saadanne vil altid have paa Hærens Garnisonssygehus i København — kan stilles Krav om særlig Indsigt i Krigslæsionernes Art og Behandling, i Krigsgas' Indvirkning paa Organismen, Forebyggelse og Behandling og i lignende for Militærmedicinen særlige Emner.